

Przedmiotowy system
oceniań i wymagania
edukacyjne
z przedmiotu

PLASTYKA

Klasy IV-VII

OGÓLNE ZASADY OCENIANIA UCZNIÓW Z PRZEDMIOTU PLASTYKA

1. Przedmiotowe Zasady Oceniania z Plastyki oparte są na Wewnętrznych Zasadach Oceniania zawartych w Statucie Szkoły Podstawowej w Kaczórkach.

2. Przy ustalaniu oceny z plastyki nauczyciel przede wszystkim bierze pod uwagę wysiłek wkładany przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków wynikających ze specyfiki tych zajęć a wymagania edukacyjne dostosowuje się do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia.
3. Kryteria oceny osiągnięć dydaktycznych ucznia:

ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- W pełni opanował wiadomości i umiejętności objęte programem nauczania, a także wykazuje się wiedzą ponadprogramową, uzupełnianą wiadomościami z różnych źródeł,
- zawsze jest przygotowany do lekcji i posiada wszystkie potrzebne materiały i przybory,
- w zauważalny sposób interesuje się sztuką: uczestniczy w zajęciach pozalekcyjnych, bierze aktywny udział w konkursach plastycznych i życiu kulturalnym szkoły,
- z dużym zaangażowaniem uczestniczy w różnorodnych formach lekcji, bierze udział w dyskusjach, broni swoich poglądów, potrafi stosować wiadomości w sytuacjach nietypowych,
- z szacunkiem odnosi się do działalności twórczej kolegów,
- potrafi pracować w grupie, odpowiedzialnie traktuje powierzone zadania
- wykonuje oryginalne prace plastyczne, o wysokim poziomie artystycznym, świadomie stosując poznane środki artystyczne

ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- w pełnym zakresie opanował wiadomości i umiejętności objęte programem nauczania,
- rozwiązuje samodzielnie problemy teoretyczne i praktyczne ujęte w programie nauczania,
- z zaangażowaniem uczestniczy w różnorodnych formach lekcji, jest zainteresowany tematem, uczestniczy w dyskusjach;
- potrafi pracować w grupie, odpowiedzialnie traktuje powierzone zadania;
- wykonuje estetyczne i oryginalne prace plastyczne, zgodnie z tematem,
- wykazuje się umiejętnością celowego stosowania poznanych środków plastycznych

- jest zawsze przygotowany do lekcji i systematycznie odrabia prace domowe.

ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- opanował w dużym zakresie wiadomości określone programem nauczania,
- poprawnie stosuje wiadomości do rozwiązywania typowych zadań plastycznych
- jest aktywny i zainteresowany w czasie lekcji,
- podejmuje się wykonania zadań o charakterze doskonalącym,
- poważnie traktuje swoje obowiązki, jest przygotowany do lekcji, przynosi wymagane materiały plastyczne
- prace plastyczne wykonuje starannie i zgodnie z tematem;

ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- opanował w podstawowym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem nauczania,
- potrafi zastosować wiadomości do rozwiązywania zadań za pomocą nauczyciela,
- swoje obowiązki traktuje poważnie; najczęściej jest przygotowany do lekcji, przynosi wymagane materiały plastyczne i podręcznik
- wykonuje prace plastyczne, najczęściej zgodnie z tematem i założeniami, ale na niskim poziomie osiągnięć;

ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- ma braki w wiadomościach i umiejętnościach określonych programem nauczania. ale braki te nie przekreślają możliwości dalszego kształcenia,
- przy pomocy nauczyciela potrafi wykonać zadania teoretyczne i praktyczne typowe, o niewielkim stopniu trudności przewidziane programem nauczania,
- dysponuje podstawowymi wiadomościami i umiejętnościami umożliwiającymi uzupełnienie braków w toku dalszego nauczania,
- lekceważy swoje obowiązki: rzadko przynosi wymagane materiały i przybory plastyczne,
- niechętnie podejmuje działania plastyczne i prace domowe

ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie potrafi rozwiązać zadań teoretycznych i praktycznych o elementarnym stopniu trudności, nawet z pomocą nauczyciela,
- nie opanował wiadomości i umiejętności, które są konieczne do dalszego kształcenia,
- nie opanował wiedzy i umiejętności określonych programem nauczania w danej klasie w sposób pozwalający na uzupełnienie braków i kontynuację nauki na wyższym szczeblu kształcenia z tego przedmiotu.
- lekceważy swoje obowiązki, nie przynosi potrzebnych materiałów i przyborów plastycznych,
- nie wykazuje woli poprawy oceny.

SZCZEGÓŁOWE ZASADY OCENIANIA UWZGLĘDNIAJĄCE SPECYFIKĘ PRZEDMIOTU

1. Ocena wiedzy i umiejętności stanowi proces złożony oraz wymaga indywidualnej analizy możliwości twórczych każdego ucznia. Nauczyciel, dokonując oceny, zwraca uwagę przede wszystkim na:

- poziom uzdolnień i predyspozycji plastycznych ucznia,
- jego indywidualny wkład pracy potrzebny do realizacji określonych zadań plastycznych,
- zaangażowanie ucznia w działania plastyczne indywidualne i grupowe
- postawę ucznia wobec dóbr kultury i wytworów sztuki,
- uczestnictwo ucznia w zajęciach pozalekcyjnych,
- przygotowanie ucznia do zajęć,
- umiejętność formułowania problemów, wyciągania wniosków oraz poszukiwania własnych rozwiązań.
- stopień przyswojenia wiadomości na określony temat;
- aktywność i zaangażowanie w samodzielne rozwiązywanie problemów, wykonywanie ćwiczeń i poleceń;
- porządkowanie własnej wiedzy, kojarzenie faktów, dostrzeganie analogii;

- pomysłowość (oryginalność)
- samodzielność
- dokładność, estetyka
- terminowość

4. Nauczyciel uzasadnia ustaloną ocenę w formie ustnej informacji zwrotnej, która powinna zawierać takie elementy jak:
 - wskazanie i docenienie dobrych stron pracy ucznia;
 - poinformowanie o tym co wymaga poprawienia lub dodatkowej pracy ze strony ucznia;
 - udzielenie wskazówki, w jakim kierunku uczeń powinien pracować.
5. Nauczyciel może stosować ocenianie wspomagające: pochwałę ustną, pisemną, uśmiech, gest, wyeksponowanie wykonanej pracy – nagradzające wysiłek i zaangażowanie ucznia.
6. Każdy uczeń może aktywnie uczestniczyć w ocenianiu własnym oraz kolegów i koleżanek.
7. Nauczyciel każdorazowo informuje o przewidywanym czasie na wykonanie prac plastycznych (ilość jednostek lekcyjnych) oraz terminie oddania prac. Po zakończonym terminie dokonuje się oceny prac. Jeżeli uczeń nie jest zadowolony z oceny jaką otrzymał może ją poprawić. Za zgodą nauczyciela dopracowuje ją w domu i przynosi do sprawdzenia na następną lekcję.
8. Jeżeli uczeń był nieobecny w szkole w dniu w którym wykonywana była praca plastyczna powinien wykonać tą pracę w terminie do dwóch tygodni. Jeżeli pracy nie wykona otrzymuje „-”
 9. Za wykonanie dodatkowej pracy nadobowiązkowej, pracy konkursowej nauczyciel może wystawić ocenę cząstkową odpowiednią do włożonego wysiłku i osiągnięć.
 10. Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji bez podania przyczyny jeden raz w półroczu, lecz nie zwalnia go to z aktywnego udziału w zajęciach lekcyjnych i wykonania pracy w sposób ustalony przez nauczyciela.
11. Odpowiedzi ustne, aktywność na lekcji oraz prace domowe, oceniane są w zależności od obszerności i poziomu prezentowanych wiadomości i umiejętności. Odpowiedzi ustne obejmują wiedzę z 3 ostatnich tematów.
12. Wymagania edukacyjne niezbędne do otrzymania przez ucznia śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych wynikają z obowiązującej podstawy programowej oraz realizowanego przez nauczyciela Programu nauczania „Plastyki w szkole podstawowej klasy 4-7” którego autorką jest pani Marzena Kwiecień.

Treści edukacyjne- wymagania szczegółowe

klasa 4

Tematyka zagadnień	Wiedza o dziedzinach sztuki, formach i technikach plastycznych	Aktywność plastyczna	Odniesienie do podstawy programowej
Dziedziny sztuk plastycznych - wprowadzenie	Zarys tematyki dotyczącej dziedzin sztuki: rysunek, malarstwo, rzeźbiarstwo, architektura, fotografika, grafika artystyczna, grafika użytkowa, rzemiosło artystyczne, wzornictwo przemysłowe, film, scenografia, sztuka ludowa.		I.1 III.1 III.3
Rysunek	Rodzaje i funkcje kreski w rysunku; techniki rysunkowe; rysunek jako szkic, rysunek jako samodzielne dzieło sztuki; linia – podstawowy środek wyrazu w rysunku; rysunek linearny, światłocieniowy, dekoracyjny, faktura w rysunku; warsztat rysownika: podstawowe narzędzia rysunkowe (ołówek, piórko, węgiel); linia i kreska w przyrodzie. Programy graficzne do tworzenia rysunków.	Szkiecowanie, wykonywanie rysunków konturowych, posługiwanie się kreską do tworzenia zróżnicowanych faktur i ornamentów linearnych. Stosowanie różnorodnych narzędzi rysunkowych (piórko, węgiel, ołówek, komputerowe programy graficzne) do tworzenia określonych tematycznie i kompozycyjnie prac plastycznych.	I.1 I.5 II.1 II.6 II.7 III.4 III.5
Malarstwo	Wiedza o barwie; barwy czyste – podstawowe i pochodne, temperatura barw, odcienie barw, koło barw, barwy neutralne, gamy kolorystyczne, plama barwna jako podstawowy środek wyrazu plastycznego w malarstwie; techniki malarskie: akwarela, gwasz, farby olejne, farby akrylowe, witraż, mozaika, fresk; warsztat malarza: sztalugi, paleta, obraz, farba, pędzel. Programy graficzne do malowania.	Ćwiczenia malarskie w uzyskiwaniu różnorodnych plam barwnych. Stosowanie poznanych technik malarskich (gwasz, akwarela, pastel) do tworzenia określonych tematycznie i kompozycyjnie prac plastycznych. Ćwiczenia plastyczne wykorzystujące różnice i podobieństwa barw. Zadania wykorzystujące indywidualne obserwacje dzieci dotyczące barw i ich preferencje barwne. Ćwiczenia malarskie w uzyskiwaniu barw pochodnych, różnego rodzaju odcieni barw i szarości Kolor jako sposób wyrażania emocji i nastroju;	I.1 I.3 II.1 II.2 II.6 II.7 III.4 III.5

		ćwiczenia wykorzystujące język koloru	
Rzeźbiarstwo	Rzeźba – kształt, przestrzeń, forma; rodzaje rzeźby: posąg, monument, forma przestrzenna; funkcje rzeźby: dekoracyjna, religijna, pomnik; tradycyjne i współczesne materiały i techniki rzeźbiarskie (drewno, kamień, glina, metal; płaskorzeźba – relief	Ćwiczenia rzeźbiarskie w glinie (dodawanie), mydle (odejmowanie). Konstrukcje przestrzenne (mobilne i stabilne) wykonywane z różnorodnych elementów naturalnych i sztucznych	I.1 I.2 I.5 II.1 II.3 II.6 III.4 III.5
Architektura	Typy i funkcje architektury – specyfika obiektów tej dziedziny sztuki; architektura mieszkalna, sakralna, użyteczności publicznej, podstawowe materiały stosowane do tworzenia dzieł architektury; warsztat architekta: projekt architektoniczny, projektowanie wnętrz; architektura krajobrazu; układy kompozycyjne stosowane w architekturze	Tworzenie prostych makiet, modeli budynków; projektowanie aranżacji wnętrza; wykonywanie przestrzennych układów z brył geometrycznych.	I.1 I.2 I.5 II.1 II.3 II.7 III.4 III.5
Grafika	Pojęcia: matryca, odbitka (rycina) i ich funkcje; grafika – dzieło sztuki w wielu egzemplarzach, metody opracowywania matryc graficznych – druk wypukły, wklęsły i płaski; techniki graficzne – drzeworyt, linoryt, miedzioryt, litografia itd.; grafika komputerowa i specyfika powstawania dzieł grafiki komputerowej; grafika artystyczna/warsztatowa i użytkowa	Układy kompozycyjne na płaszczyźnie z wykorzystaniem technik graficznych (pieczętki, linoryt, monotypia). Projektowanie przedmiotów codziennego użytku w wybranej technice plastycznej i układzie kompozycyjnym.	I.1 I.5 II.4 II.6 II.7 III.1 III.4 III.5
Sztuka ludowa	Definicja i funkcje sztuki ludowej; artysta ludowy; wybrane dzieła, formy i motywy sztuki ludowej; wzory dekoracyjne wysypywane piaskiem, malarstwo na szkle, rzeźba, grafika religijna wycinanka, styl zakopiański.	Wykonywanie obrazów, rzeźb, ozdób świątecznych, wycinanek, tradycyjnymi technikami wykorzystywanymi przez artystów ludowych	I.5 II.1 II.2 II.6 II.7 III.1 III.2 III.3
Środki wyrazu artystycznego - wprowadzenie	Kompozycja jako układ elementów na płaszczyźnie (w rysunku i w malarstwie) i w przestrzeni (w rzeźbie i w architekturze); kompozycja rytmiczna kompozycja symetryczna. Układy kompozycyjne w przyrodzie.	Projektowanie kompozycji plastycznych opartych na zasadach symetrii i rytmu Symetryczne i rytmiczne układy kompozycyjne na płaszczyźnie z wykorzystaniem figur geometrycznych. Wycinanki – symetria jedno- i wieloosiowa.	I.1 III.4 III.5 III.8

Kompozycja	Kompozycja jako układ elementów na płaszczyźnie (w rysunku i w malarstwie) i w przestrzeni (w rzeźbie i w architekturze); kompozycja rytmiczna kompozycja symetryczna. Układy kompozycyjne w przyrodzie.	Projektowanie kompozycji plastycznych opartych na zasadach symetrii i rytmu Symetryczne i rytmiczne układy kompozycyjne na płaszczyźnie z wykorzystaniem figur geometrycznych. Wycinanki – symetria	I.1 I.2 I.5 II.1 II.2 II.6 III.3 III.4 III.5
Kontrast	Pojęcie kontrastu w sztukach plastycznych; barwy kontrastowe; kontrast kształtów i kierunków. Kontrast w środowisku naturalnym, w przyrodzie.	Tworzenie kompozycji malarskich z wyobraźni z zastosowaniem kontrastu barw. Kontrastowe układy brył – komponowanie w przestrzeni.	I.1 I.2 I.3 I.5 II.1 II.6 II.7 III.4 III.5 III.8

Klasa 5

Tematyka zagadnień	Wiedza o dziedzinach sztuki, formach i technikach plastycznych	Aktywność plastyczna	Odniesienie do podstawy programowej
Grafika użytkowa	Grafika użytkowa i jej praktyczny charakter; komputer jako narzędzie projektowania dzieł grafiki użytkowej. Znak plastyczny jako informacja, obraz pojęcia rodzaje znaków plastycznych: znaki informacyjne, ostrzegawcze, drogowe; znaki jednoelementowe i wieloelementowe. plakat jako kompozycja obrazu i słowa; funkcje plakatu: informujące, reklamowe, społeczne. Ilustracja; warsztat ilustratora.	Wykonanie wizytówek, zaproszeń, plakatów, znaczków pocztowych, projektów opakowań, reklam, ilustracji Interpretacje plastyczne utworów literackich (poezja i proza) i muzycznych. Projektowanie znaków i symboli.	I.1 I.2 I.5 II.4 II.6 II.7
Rzemiosło artystyczne i wzornictwo przemysłowe	Rola i funkcje sztuki użytkowej; różnice między rzemiosłem artystycznym a wzornictwem przemysłowym; dzieła rzemiosła artystycznego; dzieła współczesnego designu [dizajnu]; projektowanie ubrań – moda; projektowanie dla przemysłu – samochody, pociągi,	Projektowanie przedmiotów codziennego użytku w wybranej technice plastycznej i układzie kompozycyjnym.	I.1 I.2 I.5 II.3 II.4 II.6 II.7 III.4 III.5 III.6 III.8

	maszyny.		
Fotografika i film	Zarys historii i rola fotografii; artysta fotografik; fotografia cyfrowa, fotomontaż; artystyczne i użytkowe funkcje fotografii. Film jako dziedzina sztuki; pojęcia: plan filmowy, kadr; rodzaje i funkcje filmu: fabularny, animowany, dokumentalny.	Układy kompozycyjne na płaszczyźnie oparte na „kadowaniu” wybranego motywu; fotomontaże; wykorzystywanie narzędzi cyfrowych do wykonywania fotografii i krótkich filmów	I.1 I.2 I.5 I.6 II.1 II.6 II.7 III.1 III.2 III.3 III.8
Teatr i scenografia	Spektakl teatralny jako dzieło wielu twórców; formy teatru, rodzaje sztuk teatralnych; scenografia jako sztuka kształtowania przestrzeni sceny za pomocą różnorodnych środków plastycznych.	Tworzenie rekwizytu teatralnego. Tworzenie „żywych” obrazów i inscenizacji opartych na wybranym dziele plastycznym, muzycznym lub literackim.	I.1 I.5 II.1 II.6 III.4 III.5
Środki wyrazu artystycznego – kreska i faktura	Funkcje i sposoby operowania kreską w rysunku; rysunek jako szkic geometryczny uwzględniający trzy wymiary; rysunek światłocieniowy. Pojęcie faktury w naturze i w sztuce; funkcja faktury w dziele.	Tworzenie szkiców geometrycznych światłocieniowych. Improwizowanie zestawień fakturalnych i kompozycyjnych z różnych materiałów (glina, plastelina, kolaż, frotaż).	I.1 I.5 II.1 II.6 III.4 III.5
Środki wyrazu artystycznego - barwa	Akcent kolorystyczny i dominanta; barwy czyste i złamane; barwy kontrastowe; nasycenie koloru. Rodzaje plam barwnych w malarstwie.	Kolor jako sposób wyrażania emocji i nastroju; ćwiczenia wykorzystujące język koloru – barwy czyste i złamane, kontrastowe.	I.1 I.3 II.1 II.2 II.6 II.7 III.4 III.5
Środki wyrazu artystycznego - światło	Gradacja i walor, plamy walorowe w obrębie danej barwy. Światło i barwy; światło rozproszone, kierunkowe i punktowe; naturalne i sztuczne źródła światła. Witraż i mozaika.	Obserwacja różnic walorowych w naturze i w dziełach sztuki; ćwiczenia rysunkowe i malarskie w uzyskiwaniu różnorodnych walorów.	I.1 I.3 I.4 I.5 I.6 II.1 II.2 II.6 III.4 III.5
Środki wyrazu artystycznego – kompozycja i przestrzeń, perspektywa	Rodzaje kompozycji: – kompozycja otwarta i zamknięta – kompozycja statyczna i dynamiczna – kompozycja asymetryczna, układ diagonalny Pojęcie perspektywy; perspektywa pasowa, barwna, malarska i powietrzna, układ kulisowy	Projektowanie kompozycji plastycznych opartych na określonych zasadach. Ćwiczenia w stosowaniu metod tworzenia iluzji przestrzeni na płaskiej powierzchni – stosowanie perspektywy (powietrznej, barwnej) oraz układu kulisowego w działaniach plastycznych.	I.1 I.2 I.4 II.1 II.2 II.6 III.4 III.5
Treść dzieła sztuki – tematy w malarstwie,	Portret i autoportret. Martwa natura. Pejzaż (weduta, marina, nokturn). Scena historyczna i religijna. Scena	Ćwiczenia w portretowaniu i wykonywaniu autoportretów. Temat, a układ kompozycyjny i dobór	I.1 I.6 II.1 II.2 II.6 II.7 III.4 III.5 III.6 III.8

rysunku i rzeźbie	rodzajowa.	odpowiedniej techniki plastycznej	
Sztuka ludowa	Ludowy strój świąteczny wybrane regiony sztuki ludowej i charakterystyczne dla nich dzieła, formy i motywy: Łowicz, Kujawy, Kurpie, Kraków i Podhale, Podlasie, Śląsk.	Wykonywanie obrazów, rzeźb, ozdób świątecznych, wycinanek, tradycyjnymi technikami wykorzystywanymi przez artystów ludowych.	I.1 I.6 II.1 II.4 III.1 III.2 III.3 III.8

Klasa 6

Tematyka zagadnień	Wiedza o dziedzinach sztuki, formach i technikach plastycznych	Aktywność plastyczna	Odniesienie do podstawy programowej
Style w sztuce - wprowadzenie	Zarys tematyki dotyczącej stylów w sztuce: wyznaczniki stylowe starożytności, średniowieczu, renesansie, baroku, klasycyzmie, sztuce XIX, XX i XXI wieku; definicja stylu.	Rysunki elementów i detali architektonicznych	I.1 I.6 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6
Malarstwo i styl	Malarstwo prehistoryczne. Style zdobienia w malarstwie wazowym starożytnej Grecji. Malarstwo w cesarstwie rzymskim. Bizantyjskie mozaiki Romańskie miniatury i gotyckie witraże. Trzech tytanów renesansu i ich dzieła. Przestrzeń w dziełach renesansu – perspektywa zbieżna. Światłocień i kolorystyka w obrazach baroku i rokoka. Klasycyzm – rysunek to podstawa. Dekoracyjna secesja. Stylowe obrazy w „małej ojczyźnie”.	Działania plastyczne inspirowane malarstwem z uwzględnieniem cech i technik właściwych dla poszczególnych stylów. Ilustracje w podręczniku, fotografie i reprodukcje w albumach przedstawiające zabytki malarstwa w Polsce i Europie jako inspiracja do interpretacji słownej (opis) i plastycznej. Stosowanie poznanych ornamentów (meander, palmeta, fala, arabeska itd.) jako inspiracji do projektowania motywów dekoracyjnych. Kreowanie form mozaikowych; projektowanie witrażu o określonej tematyce i kompozycji. Projektowanie kompozycji plastycznych opartych na zasadach perspektywy zbieżnej.	I.1 I.2 I.3 I.4 I.5 I.6 II.1 II.2 II.5 II.6 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6
Rzeźba i styl	Rzeźba prehistoryczna. Klasyczny kanon piękna, posąg konny, portret realistyczny – rzeźba w starożytnej Grecji i Rzymie. Romańskie kapitele. Kamień i drewno – religijna rzeźba gotycka. Inspiracje antykiem – rzeźba	Działania plastyczne inspirowane rzeźbiarstwem z uwzględnieniem cech i technik właściwych dla poszczególnych stylów. Ilustracje w podręczniku, fotografie i reprodukcje w albumach przedstawiające zabytki	I.1 I.2 I.3 I.4 I.5 I.6 II.1 II.2 II.3 II.5 II.6 III. III.2 III.4 III.5 III.6I, III.6I,

	<p>w renesansie. Ekspresja, dynamika, akcentowanie kontrastów w rzeźbie baroku. Klasycystyczne zasady kompozycji rzeźbiarskiej i idealizacja kształtów. Stylowe rzeźby w „małej ojczyźnie”.</p>	<p>rzeźby w Polsce i Europie jako inspiracja do interpretacji słownej (opis) i plastycznej.</p> <p>Wykonywanie stabilnych i mobilnych kompozycji trójwymiarowych; wykorzystywanie różnorodnych narzędzi i materiałów rzeźbiarskich (plastelina, glina, surowce wtórne); uzyskiwanie zróżnicowanych form i faktur.</p>	
Architektura i styl	<p>– prehistoryczne budowle Egipskie piramidy. Świątynia, style w architekturze starożytnej Grecji. Architektura rzymska: bazylika, amfiteatr, łuk triumfalny. Romańskie klasztory i kolegiaty. Gotyckie katedry. Architektura inspirowana formą budowli antycznych (renesans). Barokowy przepych i klasyczny ład: budowle i ogrody. Secesyjne budowle. Stylowe budowle w „małej ojczyźnie”</p>	<p>Działania plastyczne inspirowane architekturą z uwzględnieniem cech i technik właściwych dla poszczególnych stylów. Ilustracje w podręczniku, fotografie i reprodukcje w albumach przedstawiające zabytki architektury w Polsce i Europie jako inspiracja do interpretacji słownej (opis) i plastycznej. Tworzenie makiety zamku średniowiecznego. Projektowanie ogrodu</p>	<p>I.1 I.2 I.4 I.5 I.6 II.1 II.2 II.4 II.6 II.7 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6</p>
Styl w grafice i rysunku	<p>rysunku Szkice z okresu renesansu; studium, zasada non finito Kontrasty i światłocień – grafika barokowa. Secesyjna linia. Karykatura.</p>	<p>Posługiwanie się linią, kreską, konturem, światłocieniem, plamą walorową w celu osiągnięcia zamierzonych efektów w postaci rysunku konturowego, światłocieniowego, walorowego; eksperymenty rysunkowe – prace na nietypowych formatach, materiałach, fakturach; różnorodność formalna rysunku – rysunki studyjne, nieprzedstawiające; dostrzeganie możliwości wyrazowych rysunku</p>	<p>I.1 I.2 I.4 I.5 I.6 II.1 II.2 II.4 II.6 II.7 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6</p>
Sztuka użytkowa i styl	<p>Moda i fryzury na przestrzeni epok: style w starożytności, średniowieczu, renesansie i baroku Najwybitniejsze dzieła rzemiosła artystycznego</p>	<p>Posługiwanie się wybranymi środkami formalnymi do projektowania strojów i fryzur. Inspirowanie się modą dawnych epok do tworzenia własnych projektów. Projektowanie dekoracji stołu i dekoracji kwiatowych.</p>	<p>I.1 I.5 I.6 II.1 II.2 II.4 II.5</p>
Muzeum	<p>Definicja: etnografia Funkcje muzeum etnograficznego; Sylwetki wybranych twórców ludowych: Ewelina Pęksa, Roman Śledź, Katarzyna Gawłowa.</p>		<p>I.1 I.6 II.4 II.5 II.7 III.1 III.2 III.3 III.7 III.8</p>

Artyści ludowi	Definicja: etnografia Funkcje muzeum etnograficznego; Sylwetki wybranych twórców ludowych: Ewelina Pęksa, Roman Śledź, Katarzyna Gawłowa	I.1 I.6 II.4 II.5 II.7 III.1 III.2 III.3 III.7 III.8
----------------	--	--

Klasa 7

Tematyka zagadnień	Wiedza o dziedzinach sztuki, formach i technikach plastycznych	Aktywność plastyczna	Odniesienie do podstawy programowej
Stylowe dzieła	<p>Malarstwo romantyczne: ruchy narodowowyzwoleńcze, wolność jednostki, dokumentowanie na obrazach wydarzeń współczesnych artystom. Symbolizm – symbole i alegorie w sztuce. Impresjonizm – geneza nazwy, wpływ światła na barwę. Postimpresjonizm ekspresja; technika impasto. Dzikie bestie – fowizm. Abstrakcjonizm – sztuka nieprzedstawiająca. Kubizm – geneza nazwy kierunku, cechy</p> <p>charakterystyczne: geometryzacja kształtu, uproszczenie. Popular-art (pop-art) – podniesienie cywilizacyjnych osiągnięć ludzkości do rangi dzieł sztuki. Op-art. Komiks.</p>	<p>Szkice rysunkowe i malarskie w plenerze – obserwacja natury, krajobrazu. Posługiwanie się plamą barwną jako środkiem wyrazu w malarstwie; stosowanie różnorodnych technik malarskich, technik mieszanych, twórcze poszukiwania własnych form wypowiedzi malarskiej; uzyskiwanie różnorodnych efektów fakturalnych; kompozycje malarskie monochromatyczne i</p> <p>kontrastowe. Działania plastyczne inspirowane sztuką poznanych epok</p>	I.1 I.2 I.3 I.4 I.5 I.6 II.1 II.2 II.5 II.6 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6
	<p>Rzeźba XX wieku. Łączenie różnorodnych elementów i korzystanie z „przedmiotów gotowych”, rzeźba kinetyczna – instalacje z elementów wprawianych w ruch przez wiatr, rzeźba abstrakcyjna. Architektura XX wieku. Funkcjonalne budowle o geometrycznych kształtach, zbudowane z wykorzystaniem nowoczesnej technologii i materiałów. Analiza dzieła architektonicznego w najbliższym otoczeniu.</p>	<p>Posługiwanie się bryłą, formą przestrzenną; wykonywanie stabilnych i mobilnych kompozycji trójwymiarowych; wykorzystywanie różnorodnych narzędzi i materiałów rzeźbiarskich (plastelina, glina, surowce wtórne); uzyskiwanie zróżnicowanych form i faktur</p>	I.1 I.2 I.3 I.4 I.5 I.6 II.1 II.2 II.3 II.5 II.6 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6 III.8

Nowoczesne formy realizacji artystycznych	Happening Instalacja Video art.	Wykorzystywanie nowoczesnych form realizacji do wyrażenia własnych dążeń twórczych – organizowanie happeningu; tworzenie rekwizytów. Wykorzystywanie nowych mediów jako narzędzia działań twórczych.	I.1 I.5 I.6 II.5 II.6 III.4 III.5 III.6 III.8
Sztuka użytkowa i styl	Moda i fryzury na przestrzeni ostatnich dwustu lat Inspiracje sztuką ludową we współczesnym projektowaniu przedmiotów użytkowych (etno design).	Posługiwanie się wybranymi środkami formalnymi do projektowania strojów i fryzur. Inspirowanie się modą dawnych epok do tworzenia własnych projektów. Projektowanie dekoracji stołu i dekoracji kwiatowych. Projektowanie form użytkowych inspirowanych motywami ludowymi.	I.1 I.5 I.6 II.1 II.2 II.4 II.5 II.6 II.7 III.3 III.4 III.5 III.6 III.8
Muzeum realne i wirtualne	Największe muzea świata		.1 I.6 III.1 22 III.2 III.4 III.5 III.7 III.8
Jak odczytywać dzieła sztuki? - wprowadzenie		Zarys analizy dzieła sztuki: tworzywo dzieła, forma i treść; Mapa myśli jako narzędzie analizy dzieła sztuki.	I.1 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6 III.8
Tworzywo dzieła sztuki	Techniki rysunkowe i graficzne. Techniki malarskie Techniki rzeźbiarskie – tradycyjne i nowoczesne. Materiał i konstrukcja architektury. Technologie sztuki nowych mediów.	Wykorzystywanie wybranych technik rysunkowych, malarskich, rzeźbiarskich, nowych mediów do tworzenia i określonych działań artystycznych.	I.1 II.1 II.2 II.3 II.4 II.5 II.6 II.7 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6
Forma dzieła sztuki	Linia i kontur Barwa – jasność, nasycenie, walor. Kompozycja. Kształt i światło. Faktura w rzeźbie i malarstwie. Perspektywa i głębia. Ekspresja, kontrast, deformacja.	Celowe i świadome wykorzystywanie formalnych środków plastycznych we własnej ekspresji artystycznej. Posługiwanie się różnorodnymi formami ekspresji – język koloru, kształtu, ruchu, przestrzeni.	I.1 I.2 I.3 I.4 I.5 II.1 II.2 II.3 II.6 II.7 III.4 III.5 III.6
Treść dzieła sztuki	Tematy dzieł sztuki Symbol i znak w dziele sztuki (alegoria, vanitas). Dzieła – abstrakcyjne i realistyczne. Cechy stylowe.	Świadome wyrażanie we własnej twórczości określonych treści, posługiwanie się formą, projektowanie z uwzględnieniem cech stylowych.	I.1 I.6 II.1 II.2 II.3 II.6 II.7 III.1 III.2 III.4 III.5 III.6